

Scripture: Luke 16:1-8

1 He also said to the disciples, "There was a rich man who had a steward, and charges were brought to him that this man was wasting his goods. 2 And he called him and said to him, What is this that I hear about you? Turn in the account of your stewardship, for you can no longer be steward.' 3 And the steward said to himself, 'What shall I do, since my master is taking the stewardship away from me? I am not strong enough to dig, and I am ashamed to beg. 4 I have decided what to do, so that people may receive me into their houses when I am put out of the stewardship.' 5 So, summoning his master's debtors one by one, he said to the first, 'How much do you owe my master?' 6 He said, 'A hundred measures of oil.' And he said to him, 'Take your bill, and sit down quickly and write fifty.' 7 Then he said to another, `And how much do you owe?' He said, 'A hundred measures of wheat.' He said to him, `Take your and write eighty.' 8 The master commended the dishonest steward for his shrewdness; for the sons of this world are more shrewd in dealing with their own generation than the sons of light."

Lc 16,1-8

1 Đức Giê-su còn nói với các môn đệ rằng: "Một nhà phú hộ kia có một người quản gia. Người ta tố cáo với ông là anh này đã phung phí của cải nhà ông.2 Ông mới gọi anh ta đến mà bảo: "Tôi nghe người ta nói gì về anh đó? Công việc quản lý của anh, anh tính sổ đi, vì từ nay anh không được làm quản gia nữa!3 Người quản gia liền nghĩ bụng: "Mình sẽ làm gì đây? Vì ông chủ đã cất chức quản gia của mình rồi. Cuốc đất thì không nổi, ăn mày thì hổ ngươi.4 Mình biết phải làm gì rồi, để sau khi mất chức quản gia, sẽ có người đón rước mình về nhà ho!5 "Anh ta liền cho gọi từng con nợ của chủ đến, và hỏi người thứ nhất: "Bác nợ chủ tôi bao nhiều vậy?6 Người ấy đáp: "Một trăm thùng dầu ôliu. Anh ta bảo: "Bác cầm lấy biên lai của bác đây, ngồi xuống mau, viết năm chục thôi.7 Rồi anh ta hỏi người khác: "Còn bác, bác nơ bao nhiều vậy? Người ấy đáp: "Một ngàn giạ lúa. Anh ta bảo: "Bác cầm lấy biên lai của bác đây, viết lại tám trăm thôi.8 "Và ông chủ khen tên quản gia bất lương đó đã hành đông khôn khéo. Quả thế, con cái đời này khôn khéo hơn con cái ánh sáng khi xử sư với người đồng loai.

Meditation: Do you make good use of your money and possessions? Jesus seemed to praise a steward (a manager entrusted with his

Suy niệm: Bạn có sử dụng tiền bạc và tài sản của bạn tốt không? Đức Giêsu dường như ca ngợi người quản lý (người được giao phó, đã

master's goods) who misused his employer's money. What did the steward do that made Jesus praise him? The steward was responsible for managing his wealthy landowner's property. The steward very likely overcharged his master's tenants for their use of the land and kept more than his fair share of the profit. When the landowner discovered the steward's dishonest practice he immediately removed him from his job, leaving him penniless and ashamed to beg or do manual work.

The necessity of prudent foresight to avert disaster

Before news of his dismissal became public knowledge, the shrewd steward struck a deal with his master's debtors. In discounting their debts he probably was giving up his generous commission. Such a deal won him great favor with the debtors. Since the steward acted as the landowner's agent, such a deal made his master look very generous and forgiving towards those who owned him money. Surely everyone would praise such a generous landowner as the town hero! Since the master could not undo the steward's cancellation of the debts without losing face and making his debtors resent him, he praised the steward for outwitting him and making him appear as a generous and merciful landowner.

Jesus obviously thought that the example of a very clever steward would be a perfect illustration for a spiritual lesson about God and how God treats those who belong to his kingdom. What's the point of Jesus' parable? The dishonest steward is commended not for mishandling his master's wealth, but for his shrewd provision in averting personal disaster and in securing his future livelihood. The original meaning of "shrewdness" is "foresight". A shrewd person grasps a critical situation with resolution, foresight, and the determination to avoid serious loss or disaster.

dùng phương những tài sản của chủ) người đã lạm dụng tiền bạc của chủ mình. Người quản lý đã làm gì khiến Đức Giêsu phải khen ngọi ông? Người quản lý có trách nhiệm về việc trông coi tài sản của người chủ giàu có của mình. Có lẽ ông đã đòi hỏi những người thuê đất của ông chủ nhiều hơn và giữ phần huê hồng của mình cũng nhiều hơn. Khi ông chủ phát hiện việc làm gian dối của người quản lý, ngay lập tức ông cho anh ta thôi việc, không cho anh ta đồng xu nào, và anh ta phải xấu hổ đi ăn xin hoặc làm công việc nặng nhọc.

Sự cần thiết của tầm nhìn xa khôn ngoan để tránh tai họa

Trước khi tin tức sa thải truyền ra công chúng, người quản lý khôn ngoan lập tức đi thương lượng với những người thuê đất. Qua việc giảm giá cho những con nợ, anh ta đang đề cao lòng quảng đại của mình. Cuộc thương lượng như thế đem lại ơn ích lớn cho những con nợ. Vì anh ta hành xử với tư cách của người đại diện chủ đất, nên cuộc thương lượng như thế sẽ làm cho ông chủ ra vẻ rất quảng đại và tha nợ cho những người thuê đất. Chắc chắn mọi người sẽ ca ngợi một ông chủ quảng đại như thế như một vị anh hùng của thành phố! Vì người chủ không thể thu hồi lai việc tha nơ của người quản lý mà không bi mất mặt và sẽ làm cho những con nợ oán giận ông. Nên ông khen ngọi người quản lý về việc đánh lừa ông như một người chủ đất quảng đại và giàu lòng thương xót.

Rõ ràng Đức Giêsu nghĩ rằng ví dụ về người quản lý rất thông minh sẽ là một minh hoạ hoàn hảo cho một bài học thiêng liêng về Thiên Chúa, và việc Thiên Chúa đối xử thế nào với những ai thuộc về vương quốc của Người! Quan điểm bài dụ ngôn của Đức Giêsu là gì? Người quản lý bất trung được khen ngợi không phải vì sự quản lý ma giáo tài sản của chủ mình, nhưng đối với việc tiên liệu khéo léo của mình trong việc đề phòng tai họa sẽ xảy ra cho mình, và bảo đảm cho cuộc sống tương lai của mình. Ý nghĩa ban đầu của "sự thông minh" là "tầm nhìn xa". Một người thông minh hiểu thấu một tình huống suy thoái với cách giải quyết, tầm nhìn xa, và việc quyết định để tránh tổn thất hay thảm họa

Faith and prudent foresight can save us from moral and spiritual disaster

Jesus is concerned here with something more critical than a financial or economic crisis. His concern is that we avert spiritual crisis and personal moral disaster through the exercise of faith and foresight. If Christians would only expend as much foresight and energy to spiritual matters, which have eternal consequences, as they do to earthly matters which have temporal consequences, then they would be truly better off, both in this life and in the age to come.

God loves good stewardship and generosity

Ambrose, a 4th century bishop said: The bosoms of the poor, the houses of widows, the mouths of children are the barns which last forever. True wealth consists not in what we keep but in what we give away. Possessions are a great responsibility. The Lord expects us to use them honestly and responsibly and to put them at his service and the service of others. We belong to God and all that we have is his as well. He expects us to make a good return on what he gives us.

God loves generosity and he gives liberally to those who share his gifts with others. The Pharisees, however, had little room for God or others in their hearts. The Gospel says they were lovers of money (Luke 16:14). Love of money and wealth crowd out love of God and love of neighbor. Jesus makes clear that our hearts must either be possessed by God's love or our hearts will be possessed by the love of something else. What do you most treasure in your heart?

"Lord Jesus, all that I have is a gift from you. May I love you freely and generously with all that I possess. Help me to be a wise and faithful steward of the resources you put at my disposal, including the use of my time, money, and

nghiêm trong.

Đức tin và tầm nhìn khôn ngoan có thể cứu chúng ta khỏi tai họa luân lý và tôn giáo

Đức Giêsu muốn đề cập ở đây đến sự nguy hiểm hơn là cuộc khủng hoảng tài chính hoặc kinh tế. Mối quan tâm của Người là chúng ta ngăn chặn sự khủng hoảng thiêng liêng, và thảm họa đạo đức cá nhân, qua việc sống đức tin và sự tiên đoán. Nếu các Kitô hữu sẽ chỉ ra sức tiên liệu, và nỗ lực cho những vấn đề thiêng liêng mà có những hậu quả đời đời, giống như họ thực hiện những vấn đề trần thế mà có những hậu quả nhất thời, thì lẽ ra họ đã thực sự sống tốt hơn, trong cả cuộc sống đời này và đời sau.

TC thích sự quản lý tốt và lòng quảng đại

Thánh Ambrose, một giáo phụ và ở thế kỷ thứ 4 nói rằng: "Sự đùm bọc người nghèo, làm nhà cửa cho các bà góa phụ, việc cho các trẻ em ăn uống là những kho lẫm tồn tại mãi mãi. Sự giàu có đích thực không ở trong những gì chúng ta có, nhưng ở trong những gì chúng ta cho đi. Sự chiếm hữu và của cải vật chất đi liền với một trách nhiệm nặng nề. Thiên Chúa muốn chúng ta sử dụng chúng một cách thành thật và có trách nhiệm, sử dụng chúng vào việc phụng sự Người và phục vụ anh em. Chúng ta là những tôi tớ của Chúa, và tất cả những gì chúng ta có đều thuộc về Người. Người muốn chúng ta sử dụng tốt những gì Người ban cho chúng ta.

Thiên Chúa yêu thích sự quảng đại và Người cho đi cách tự do cho những ai biết chia sẻ ơn sủng cho người khác. Tuy nhiên, trong trái tim của những người Pharisêu lại không có chỗ cho Thiên Chúa hay người khác. Phúc âm nói rằng họ là những người yêu tiền của (Lc 16:14). Sự yêu thích tiền bạc và giàu có xua đuổi tình yêu Thiên Chúa và tình yêu đối với tha nhân. Đức Giêsu nói rõ ràng rằng tâm hồn chúng ta một là được chiếm hữu bởi tình yêu Thiên Chúa, hoặc bị chiếm hữu bởi sự yêu thích những thứ khác. Đâu là kho báu quý nhất của tâm hồn bạn?

Lạy Chúa Giêsu, tất cả những gì con có là ơn sủng của Chúa. Chớ gì con yêu mến Chúa cách tự do và quảng đại với tất cả những gì con có. Xin Chúa giúp con trở thành một người quản lý khôn ngoan và trung tín về những tài nguyên mà Chúa giao

possessions." phó cho con sử dụng, kể cả việc sử dụng thời gian, tiền bac, và của cải vật chất. Thứ Sáu, 10-11-2023. Tuần 31 Thường Niên - Năm A Friday, November 10-2023. Week 31th Ordinary Time. Year A Rm 15, 14-21 Romans 15:14-21 Vậy, trong Đức Kitô Giêsu, tôi có quyền hãnh diện về công việc phục vụ Thiên Chúa (Rm 15,17) How do you react when someone gives you a sincere compliment? It's tempting to deflect the praise by saying, "It was nothing" or "So many others played more important roles" or even "If you only knew how badly I messed up." We may even assume that humility demands this kind of self-effacement. khiệm tốn đòi hỏi sư tư ha này. But that's not what we learn from St. Paul in today's reading from his Letter to the Romans. He didn't minimize what he had accomplished. He declared that he was the first one to preach the good news from Jerusalem all the way to Illyricum, a Roman province northwest of Greece. And he wasn't shy about the "signs and wonders" that God had worked through him as he "finished preaching the Gospel of Christ" (Romans 15:19).

> Paul wasn't being arrogant, however. He was boasting "in what pertains to God" and not to himself (Romans 15:17). He recognized the gifts that God had given him to be a minister of Christ to the Gentiles (15:15-16). He had worked hard to use those gifts to the best of his ability. And he recognized that everything he had accomplished, in one way or another, was accomplished by the grace of Christ.

Bạn phản ứng thế nào khi ai đó dành cho bạn một lời khen chân thành? Thát dễ để làm chệch hướng lời khen ngợi bằng cách nói, "Không có gì đâu" hoặc "Có rất nhiều người khác đóng vai trò quan trọng hơn" hoặc thậm chí "Giá như bạn biết tôi đã mắc sai lầm tồi tệ như thế nào". Chúng ta thậm chí có thể cho rằng sự

Nhưng đó không phải là điều chúng ta học được từ Thánh Phaolô trong bài đọc Thư gửi tín hữu Rôma hôm nay. Ông đã không giảm thiểu những gì ông đã đạt được. Ông tuyên bố rằng ông là người đầu tiên rao giảng tin mừng từ Giêrusalem đến tận Illyricum, một tỉnh của La Mã ở phía tây bắc Hy Lạp. Và ông không hề xấu hổ về "những dấu lạ điềm thiêng" mà Thiên Chúa đã thực hiện qua ông khi ông "giảng xong Tin mừng của Đức Kitô" (Rm 15,19).

Tuy nhiên, Paul không kiêu ngạo. Ông khoe khoang "về những điều thuộc về Thiên Chúa" chứ không phải về chính mình (Rm 15,17). Ông nhận ra những ân sủng mà Thiên Chúa đã ban cho ông để làm người hầu việc Đức Kitô cho dân ngoại (15,15-16). Ông đã làm việc chăm chỉ để sử dụng những ân sủng đó theo khả năng tốt nhất của mình. Và ông nhận ra rằng mọi điều ông đã hoàn thành, bằng cách này hay cách khác, đều được thực hiện nhờ ân sủng của Chúa Kitô.

Khi Phaolô hoặc bất kỳ ai trong chúng ta sử

When Paul, or any one of us, uses our gifts and achieves something praiseworthy, God is glorified. As St. Ireneaus said, "The glory of God is man fully alive." So when you do what you were made for, you give glory to God. And when you receive recognition for it, you can give glory to God as well. God made you to shine like a light in the darkness so that people would see your good works and rejoice in the One who is at work in you (Matthew 5:16). So when people notice, that's your chance to boast in what pertains to God.

Paul had unique gifts that enabled him to live out his mission. He offered all he was to the Lord, and God used him to do great things. God has given you gifts, too! He wants you to help build his kingdom. So when someone recognizes your gifts or your contributions, no matter how small or large, accept it and give glory to God!

"Lord, I will boast in you. Thank you for all that you have done in and through me!"

dụng tài năng của mình và đạt được điều gì đó đáng khen ngợi thì Thiên Chúa được tôn vinh. Như Thánh Ireneaus đã nói: "Vinh quang của Thiên Chúa là con người được sống sung mãn". Vì vậy, khi bạn làm những gì bạn được tạo ra, bạn hãy tôn vinh Chúa. Và khi bạn nhận được sự công nhận về điều đó, bạn cũng có thể tôn vinh Chúa. Thiên Chúa làm cho bạn chiếu sáng như ánh sáng trong bóng tối để mọi người nhìn thấy việc lành của bạn và vui mừng trong Đấng hành động trong bạn (Mt 5,16). Vì vậy, khi mọi người chú ý, đó là cơ hội để bạn khoe khoang về những gì liên quan đến Chúa.

Phaolô có những ân sủng độc đáo giúp ông có thể thực hiện sứ mệnh của mình. Ông đã dâng mọi sự mình có cho Chúa và Thiên Chúa đã dùng ông làm những việc lớn lao. Chúa cũng đã ban cho bạn những ân sủng! Ngài muốn bạn giúp xây dựng vương quốc của Ngài. Vì vậy, khi ai đó nhận ra những món quà hoặc sự đóng góp của bạn, dù nhỏ hay lớn, hãy chấp nhận và tôn vinh Chúa!

Lạy Chúa, con sẽ tự hào về Chúa. Con cảm ơn Chúa vì tất cả những gì Chúa đã làm trong và thông qua con!

Lc 16, 1-8 Ông chủ khen tên quản gia bất lương đó đã hành động khôn khéo (Lc 16, 8) The master commended that dishonest steward for acting prudently. (Luke 16:8)

Were you startled when you read this verse? Why would the master *commend* this steward? He'd already been chastised for squandering his master's property. And now he was doing something that appeared even worse—he was telling his master's debtors to reduce their debt! And these were no small accounts! One hundred measures of olive oil alone could translate to eight hundred gallons.

But let's look at what this steward was actually doing. Like many other stewards, he had likely been inflating the amount his master's debtors Bạn có giật mình khi đọc câu này không? Tại sao chủ nhân lại *khen ngọi* người quản lý này? Anh ta đã bị trừng phạt vì phung phí tài sản của chủ nhân. Và bây giờ anh ta đang làm một việc có vẻ còn tồi tệ hơn - anh ta đang bảo những người mắc nợ chủ mình giảm bớt khoản nợ của họ! Và đó không phải là những tài khoản nhỏ! Một trăm thùng dầu ô liu có thể đổi thành tám trăm gallon.

Nhưng hãy nhìn vào những gì người quản lý này thực sự đã làm. Giống như nhiều người

owed and keeping the extra money for himself. By decreasing their debt, he was giving away his own profits, not actually causing his master to lose money. He knew he would soon be out of work and possibly unemployable, so he gave the debtors a break in the hope that they would help him out later on. So this wily steward corrected his fraudulent ledgers and made friends for himself in the process!

Jesus wants us to learn from this steward—not from his dishonesty, but from his shrewdness and ability to think about his future. We may or may not have material wealth, but we are all "stewards" of God's gifts. We can be as creative as this steward when we consider how to use what God has given us to help ourselves—and the people around us. One day our "stewardship" will end. Our resources are only temporary. All the more reason to use them to build the kingdom of God here and now so that one day we can enter the "eternal dwellings" in heaven (Luke 16:9).

Take a look at what you're doing with the goods you have. How can your gifts benefit God's kingdom here on earth? How can you use your resources for the good of other people? As a child of God, you don't have to act in fear like the steward. You can be sure that your heavenly Father will never let go of you. So get creative! Freely give of the gifts God has given to you, and build his kingdom in the process.

Lord, help me to be a good steward of all that you have given me!"

quản lý khác, anh ta có thể đã gia tăng số tiền chủ nợ của mình và giữ số tiền dư cho mình. Bằng cách giảm bớt khoản nợ của họ, anh ta đang cho đi lợi nhuận của riêng mình, chứ không thực sự khiến chủ nhân của anh ta thua lỗ. Anh biết mình sẽ sớm mất việc và có thể thất nghiệp, vì vậy anh đã cho những người mắc nợ được giảm số nợ với hy vọng sau này họ sẽ giúp anh. Vì vậy, người quản lý gian ác này đã sửa đổi sổ cái gian lận của mình và kết thân bạn bè cho mình trong quá trình này!

Chúa Giêsu muốn chúng ta học hỏi từ người quản gia này - không phải từ sự bất lương của anh ta, nhưng từ sự khôn ngoan và khả năng suy nghĩ về tương lai của anh ta. Chúng ta có thể có hoặc không có của cải vật chất, nhưng tất cả chúng ta đều là "người quản lý" các ân huệ của Thiên Chúa. Chúng ta có thể sáng tạo như người quản lý này khi chúng ta cân nhắc cách sử dụng những gì Thiên Chúa đã ban cho chúng ta để giúp đỡ bản thân và những người xung quanh chúng ta. Một ngày nào đó "công việc quản lý" của chúng ta sẽ kết thúc. Nguồn lực của chúng ta chỉ là tạm thời. Tất cả những điều đó càng có lý do để chúng ta sử dụng chúng hầu xây dựng vương quốc của Thiên Chúa ở đây và bây giờ để một ngày nào đó chúng ta có thể vào "nơi ở vĩnh cửu" trên Thiên đàng (Lc 16, 9).

Hãy xem bạn đang làm gì với những của cải bạn có. Làm thế nào những ân huệ của bạn có thể mang lại lợi ích cho vương quốc của Thiên Chúa ở đây trên trái đất? Làm thế nào bạn có thể sử dụng tài nguyên của mình cho lợi ích của người khác? Là con của Thiên Chúa, bạn không cần phải hành động sợ hãi như người quản lý. Nhưng bạn có thể chắc chắn rằng Cha trên trời của bạn sẽ không bao giờ bỏ qua sự tính sổ với bạn. Vì vậy, hãy sáng tạo! Hãy tự do trao tặng những ân huệ mà Thiên Chúa đã ban cho bạn và xây dựng vương quốc của Ngài trong quá trình này.

Lạy Chúa, xin giúp con trở thành người quản

